

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 29 grudnia 2017 r.

Poz. 12612

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WNP-I.4131.359.2017.MO

WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

z dnia 27 grudnia 2017 r.

dotyczy uchwały Nr LVIII/1508/2017 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z 30 listopada 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ul. św. Wincentego.

WOJEWODA MAZOWIECKI

WNP-I.4131.359.2017.MO

Warszawa, 27 grudnia 2017 r.

**Rada Miasta Stołecznego Warszawy
plac Defilad 1
00 – 901 Warszawa****Rozstrzygnięcie nadzorcze**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i 2232)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LVIII/1508/2017 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z 30 listopada 2017 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ul. św. Wincentego, w części dotyczącej:

- § 6 uchwały;
- § 7 pkt 1 uchwały, z wyłączeniem terenów oznaczonych symbolami: 1.KD-G, 2.KD-L, 3.KD-L, 13.KD-D, 2.KP-P, 22.KPR, 23.KPR, 24.KP-P, 25.KP-P, 26.KP-P, 30.ZP, 31.ZP;
- § 7 pkt 2 uchwały, z wyłączeniem terenów oznaczonych symbolami: 1.KD-G, 2.KD-L, 3.KD-L, 13.KD-D, 2.KP-P, 22.KPR, 23.KPR, 24.KP-P, 25.KP-P, 26.KP-P, 30.ZP, 31.ZP;
- § 20 ust. 6 pkt 2 uchwały;
- § 30 ust. 5 pkt 3 lit. e uchwały;
- § 40 ust. 6 pkt 2 uchwały;
- § 41 ust. 6 pkt 2 uchwały;
- § 42 ust. 6 pkt 2 uchwały;
- § 43 ust. 6 pkt 2 uchwały;
- § 44 ust. 6 pkt 2 uchwały;
- § 45 ust. 3 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 45 ust. 6 pkt 3 uchwały;
- § 46 ust. 3 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 46 ust. 6 pkt 1 uchwały;
- § 48 ust. 2 pkt 4 uchwały;
- § 49 ust. 6 pkt 4 uchwały;
- § 53 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...) 2.KD-L (...)”;
- § 54 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;

- § 55 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 56 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 57 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 58 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 59 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 60 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”;
- § 61 ust. 4 uchwały, w zakresie zdania wprowadzającego, w odniesieniu do sformułowania: „(...) wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 listopada 2017 r. Rada Miasta Stołecznego Warszawy podjęła uchwałę Nr LVIII/1508/2017 w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ul. św. Wincentego*.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm., w brzmieniu przed wejściem w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami <Dz. U. Nr 130, poz. 871>), zwanej dalej „*ustawą o p.z.p.*”.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, że organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania, określa ustawa o p.z.p.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p., kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze dyspozycję art. 20 ust. 2 ustawy o p.z.p., kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz, określonej ustawą, procedury planistycznej.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna). Zawartość aktu planistycznego określona została w art. 15 ustawy o p.z.p.

Jedną z podstawowych zasad sporządzania planu miejscowego ustawodawca uregulował w art. 15 ust. 1 ustawy o p.z.p., zgodnie z którym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Ustawa o p.z.p., zgodnie z dyspozycją art. 1 ust. 1, określa m.in. zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej oraz zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczenia terenów na określone cele oraz ustalenia zasad ich zagospodarowania i zabudowy, przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań.

Z wnioskiem tym korespondują rezultaty wykładni systemowej. Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy o p.z.p., w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy uwzględniać szereg wartości, w tym m.in.:

- wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury (art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy o p.z.p.);
- walory architektoniczne i krajobrazowe (art. 1 ust. 2 pkt 2 ustawy o p.z.p.);
- wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy o p.z.p.);
- wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia (art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy o p.z.p.);
- prawo własności (art. 1 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.z.p.).

Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p.z.p., odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Egzegeza przytoczonych powyżej przepisów prowadzi do konkluzji, iż zgodnie z wolą ustawodawcy, ustalenia planu muszą zawierać zasady, o których mowa w art. 15 ustawy o p.z.p., które uwzględniają również wartości, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o p.z.p. Zgodnie z art. 15 ustawy o p.z.p., projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną (ust. 1), a art. 20 ust. 1 stanowi, że część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna stanowi załącznik do uchwały. Ocenie legalności podlega zarówno treść uchwały przyjmującej plan miejscowy, jak i załączniki, czyli m.in. część graficzna.

Zakres przedmiotowy władztwa planistycznego gminy, w ramach którego ma ona możliwość wpływu na sposób wykonywania prawa własności, przez właścicieli i użytkowników terenów objętych ustaleniami planu miejscowego, nie jest nieograniczony i został szczegółowo określony w ustawie o p.z.p. poprzez wskazanie obowiązkowej i fakultatywnej (dopuszczalnej) treści planu miejscowego (art. 15 ust. 2 i 3) oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p.”, w szczególności zaś w jego ustaleniach zawartych w § 3, 4 i 7 oraz w § 8 ust. 2 zd. 1, który stanowi, że: „Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego”.

Oznacza to, że nie każde rozstrzygnięcie związane swobodnie z przeznaczeniem, zagospodarowaniem i użytkowaniem terenu może być włączone do ustaleń planu, a jedynie takie, które mieści się ściśle w ramach tego, co ustawa określa ogólnie, jako ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego i określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu, a konkretnie wylicza w art. 15, natomiast ww. rozporządzenie doszczegóławia, jako nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, określone w § 4 tego rozporządzenia. W szczególności, wobec zasady hierarchiczności źródeł prawa, przedmiotem regulacji planu nie mogą być kwestie, które podlegają regulacjom aktów wyższego rzędu, ani tym bardziej regulacje planu nie mogą być z nimi sprzeczne.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia przez radę gminy uchwały i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Dokonując oceny prawnej podjętej uchwały organ nadzoru stwierdza, iż sformułowano w niej ustalenia dotyczące zasad lokalizowania tablic i urządzeń reklamowych, w tym zakazu ich realizacji, także w odniesieniu do terenów nie stanowiących przestrzeni publicznych, jak również zasad realizacji ogrodzeń, które wykraczają poza zakres delegacji ustawowej określonej w art. 15 ustawy o p.z.p. Powyższe dotyczy ustaleń zawartych w:

- § 6 uchwały, w brzmieniu: „*Zasady realizacji ogrodzeń: 1) ustala się, z zastrzeżeniem pkt 2, sytuowanie ogrodzeń w linii rozgraniczającej od strony terenów publicznych: dróg, placów, ciągów pieszych oraz zieleni urządzonej, przy czym dopuszcza się ich wycofanie: a) w przypadku konieczności ominięcia istniejących przeszkód, w szczególności drzew, urządzeń infrastruktury technicznej oraz w miejscach sytuowania bram wjazdowych, b) do linii elewacji budynków wielorodzinnych - w przypadku realizacji w parterach tych budynków usług ogólnodostępnych, c) do linii elewacji budynków usługowych, od strony dróg, od których te budynki są obsługiwane; 2) zakazuje się realizacji ogrodzeń w terenach: 2.KP-P, 22.KPR, 23.KPR, 24.KP-P, 25.KP-P, 26.KP-P, 27.KS-P, 28.KS-P; 3) dla ogrodzeń realizowanych od strony terenów wymienionych w pkt. 1 ustala się: a) maksymalną wysokość: 1,8 m od poziomu terenu, b) maksymalną wysokość części pełnych: 0,6 m od poziomu terenu, c) minimalny udział prześwitów w częściach ażurowych: - 80% powierzchni na terenach 1.U, 6.U, 30.ZP oraz 31.ZP, - 60% powierzchni na terenach 4.U, 5.MW/U, 8.U, 9.U, 10.U, 11.U, 12.U, 13.MW, 14.MW, - 50% powierzchni na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolami: MN, UO, MN/U, - 40% powierzchni na terenie 3.U, d) zakazuje się realizacji ogrodzeń z prefabrykatów betonowych.*”;
- § 7 pkt 1 uchwały, w brzmieniu: „*Zasady i warunki sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych: 1) dopuszcza się umieszczanie znaków miejskiego systemu informacji (MSI) na całym obszarze planu, o ile nie kolidują z elementami infrastruktury komunikacyjnej; 2) zakazuje się rozmieszczania tablic reklamowych lub urządzeń reklamowych, za wyjątkiem: a) wolnostojących urządzeń reklamowych (słupów ogłoszeniowo-reklamowych) w formie walca o średnicy 140 cm (+/- 5 cm) i wysokości do 420 cm (+/- 50 cm), b) wolnostojących tablic reklamowych o powierzchni do 3 m², c) tablic reklamowych na wiaduktach przystankowych komunikacji publicznej, d) tablic i urządzeń reklamowych na kioskach, e) szyldów na budynkach, f) szyldów, umieszczanych na ogrodzeniach działek budowlanych, g) wielkoformatowych tablic reklamowych umieszczanych na rusztowaniach lub na ogrodzeniach placów budowy, h) tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, które: - mają powierzchnię mniejszą niż 0,05 m², lub, - nie są widoczne z przestrzeni dostępnych publicznie, lub, - służą wyłącznie do upowszechniania informacji trwale upamiętniającej osoby, instytucje lub wydarzenia, lub, - służą wyłącznie do upowszechniania informacji o charakterze religijnym, związanym z działalnością kościołów lub innych związków wyznaniowych, jeżeli tablica reklamowa lub urządzenie reklamowe sytuowane są w granicach terenów użytkowanych jako*

miejsca kultu i działalności religijnej oraz cmentarzy, 3) dla urządzeń reklamowych określonych w pkt. 2 lit. a: a) dopuszcza się sytuowanie na terenie drogi 1.KD-G ul. św. Wincentego po jednym w rejonie skrzyżowań z następującymi drogami: - 2.KD-L, - ul. Samarytanki Z (droga publiczna klasy zbiorczej poza obszarem planu), - 3.KD-L, - ul. Borzymowska L (droga publiczna klasy lokalnej poza obszarem planu), - 7.KD-L ul. Obwodowa, - ul. Kołowa Z (droga publiczna klasy zbiorczej poza obszarem planu), - 6.KD-L ul. Horodelska, b) dopuszcza się sytuowanie trzech urządzeń reklamowych na terenie drogi 2.KD-L ul. św. Wincentego, c) dopuszcza się sytuowanie jednego urządzenia reklamowego na terenie drogi 13.KD-D ul. św. Wincentego, d) zakazuje się lokalizowania w odległości mniejszej niż: - 50 m od pomników i miejsc pamięci, - 30 m od słupów ogłoszeniowo-reklamowych, - 20 m od innych wolnostojących tablic reklamowych, - 10 m od znaków drogowych i elementów MSI, - 2,5 m od krawędzi jezdni, e) zakazuje się lokalizowania w pasie dzielącym jezdnie, f) zakazuje się lokalizowania w zasięgu korony istniejących drzew; 4) dla tablic reklamowych określonych w pkt. 2 lit. b: a) dopuszcza się sytuowanie na terenie drogi 1.KD-G ul. św. Wincentego na odcinku pomiędzy drogą 4.KD-D ul. Rogowska a drogą 9.KD-L ul. Podobna, b) zakazuje się lokalizowania w odległości mniejszej niż: - 50 m od pomników i miejsc pamięci, - 30 m od słupów ogłoszeniowo-reklamowych, - 20 m od innych wolnostojących tablic reklamowych, - 10 m od znaków drogowych i elementów MSI, - 2,5 m od krawędzi jezdni, c) zakazuje się lokalizowania w pasie dzielącym jezdnie, d) zakazuje się lokalizowania w zasięgu koron istniejących drzew; 5) dla tablic reklamowych określonych w pkt. 2 lit. c: a) dopuszcza się umieszczanie dwóch tablic o wielkości maksymalnej 3 m² dla każdej powierzchni ekspozycyjnej; na wiatkach tablice mogą być dwustronne, b) zakazuje się umieszczania tablic na dachu, c) zakazuje się, aby wysokość tablicy reklamowej umieszczanej na attyce kiosku przekraczała jej wysokość; 6) dla tablic i urządzeń reklamowych określonych w pkt. 2 lit. d: a) dopuszcza się umieszczanie dwóch tablic i urządzeń reklamowych o powierzchni maksymalnej 3 m², zajmujących nie więcej niż 20% powierzchni ścian kiosku, b) zakazuje się umieszczania tablic i urządzeń reklamowych na dachu kiosku, c) zakazuje się stosowania tablic i urządzeń reklamowych, wystających poza obrys ściany o więcej niż 0,15 m; 7) dla szyldów określonych w pkt. 2 lit. e: a) zakazuje się umieszczania na ścianach powyżej kondygnacji parteru, z wyjątkiem ażurowych szyldów na budynkach na terenach 3.U, 4.U, 9.U, 10.U, 11.U, 12.U umieszczanych wyłącznie na ścianie powyżej okien ostatniej kondygnacji, b) zakazuje się stosowania na ścianach szyldów o wysokości przekraczającej 0,60 m, a w przypadku szyldów ażurowych, o których mowa w ustaleniu lit. a, o wysokości przekraczającej 1/8 wysokości ściany na której są umieszczane, c) zakazuje się umieszczania szyldów przesłaniających detale architektoniczne oraz inne charakterystyczne elementy ściany, d) dopuszcza się przesłanianie okien w strefie parteru – maksymalnie do 30% powierzchni otworu okiennego, e) zakazuje się umieszczania szyldów w odległości mniejszej niż 1,20 m od oznakowania MSI na tej samej płaszczyźnie ścian budynków, f) zakazuje się umieszczania szyldów, których płaszczyzna ekspozycyjna zorientowana byłaby nierównoległe do płaszczyzny ściany, zakaz nie dotyczy oznakowania bankomatu i apteki, g) nakazuje się, aby szyldy umieszczane obok siebie na jednej ścianie miały w zależności od układu, jednolitą wysokość lub szerokość; 8) dla szyldów, określonych w pkt. 2 lit. f: a) dopuszcza się umieszczanie wyłącznie w strefie wejść i wjazdów na działkę; szerokość strefy wynosi po 2,5 metra w każdą stronę od wejścia lub wjazdu, b) nakazuje się, iż szyldy nie mogą wystawać ponad ogrodzenie, c) ogranicza się liczbę szyldów, które mogą być umieszczone na danej nieruchomości przez podmiot prowadzący na niej działalność do jednego, d) ogranicza się dopuszczalną wielkość szyldu do 1 m²; 9) dla tablic reklamowych określonych w pkt. 2 lit. g: a) dopuszcza się tablice reklamowe (w szczególności banery), umieszczane na rusztowaniach budowlanych pod warunkiem że: - na ścianach budynku okrywanych taką reklamą, prowadzone są roboty budowlane na podstawie ważnych pozwoleń lub zgłoszeń, - powierzchnia reklamy nie przekracza 30% powierzchni okrywanej ściany,

b) dopuszcza się tablice reklamowe na ogrodzeniu w pasie szerszym niż 2,5 m pod warunkiem, że ogrodzenie to otacza działkę w trakcie prowadzonych na niej robót budowlanych, a przedmiotem reklamy jest promocja realizowanej na tej działce inwestycji; 10) dopuszcza się dla tablic reklamowych, urządzeń reklamowych, spełniających wymogi pkt. 3 do 7 możliwość oświetlenia wewnętrznym lub zewnętrznym źródłem światła, w tym elektronicznej formy ekspozycji, o ile spełnione zostaną następujące warunki: a) jasność emitowanego światła jest regulowana adekwatnie do pory dnia i kontrastu otoczenia a luminancja powierzchni tablicy nie przekracza na wiatrach przystankowych 5000 cd/m^2 w ciągu dnia i 400 cd/m^2 w nocy, a na pozostałych tablicach reklamowych, urządzeniach reklamowych i szyldach 2000 cd/m^2 w ciągu dnia i 150 cd/m^2 w nocy, b) nie stosuje się obrazu ruchomego, c) minimalny czas wyświetlania jest nie krótszy niż 10 sekund, a między kolejno wyświetlanymi obrazami nie występują przyciągające uwagę efekty wizualne przejścia lub zaniki obrazu.”;

- § 20 ust. 6 pkt 2 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 2.KP-P: (...) 2) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 30 ust. 5 pkt 3 lit. e uchwały, w brzmieniu: „5. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 12.U: (...) 3) dla działki ewidencyjnej nr 206, obręb ewidencyjny 4-10-08, oraz budynku oznaczonego na rysunku planu przy ul. Horodelskiej 7, ujętego w gminnej ewidencji zabytków objętego ochroną w planie: (...) e) dopuszcza się stosowanie wyłącznie szyldów na ogrodzeniu”;
- § 40 ust. 6 pkt 2 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 22.KPR: (...) 2) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 41 ust. 6 pkt 2 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 23.KPR: (...) 2) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 42 ust. 6 pkt 2 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 24.KPR: (...) 2) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 43 ust. 6 pkt 2 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 26.KP-P: (...) 2) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 44 ust. 6 pkt 2 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 26.KP-P: (...) 2) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 45 ust. 3 uchwały, w brzmieniu: „3. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 27.KS-P: nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: 1) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody; 2) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury.”;
- § 45 ust. 6 pkt 3 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 27.KS-P: (...) 3) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 46 ust. 3 uchwały, w brzmieniu: „3. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 28.KS-P: nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: 1) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody; 2) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury.”;
- § 46 ust. 6 pkt 1 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 28.KS-P: 1) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 48 ust. 2 pkt 4 uchwały, w brzmieniu: „2. Zasady ochrony i kształtowania ładunku przestrzennego dla terenu 30.ZP: (...) 4) dopuszcza się sytuowanie ogrodzeń od strony dróg publicznych zgodnie z § 6.”;
- § 49 ust. 6 pkt 4 uchwały, w brzmieniu: „6. Szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu terenu 31.ZP: (...) 4) zakazuje się sytuowania ogrodzeń”;
- § 53 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 2.KD-L: nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób

- niepełnosprawnych: 1) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody; 2) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury.”;*
- § 54 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 5.KD-L: 1) nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: a) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody, b) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury;”;
 - § 55 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 6.KD-L: 1) nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: a) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody, b) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury;”;
 - § 56 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 7.KD-L: 1) nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: a) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody, b) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury;”;
 - § 57 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 8.KD-D: nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: 1) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody; 2) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury.”;
 - § 58 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 9.KD-D: 1) nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: a) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody, b) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury; 2) nakazuje się zagospodarowanie zieleni urządzoną: a) oznaczonej na rysunku planu strefy zagospodarowania zieleni, jako zieleń niska – nie kolidująca z podziemną infrastrukturą techniczną, b) powierzchni nie wykorzystanych pod urządzenia drogowe i urządzenia naziemnej infrastruktury technicznej;”;
 - § 59 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 10.KD-D: nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: 1) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody; 2) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury.”;
 - § 60 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 11.KD-D: 1) nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: a) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody, b) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury; 2) nakazuje się zagospodarowanie zieleni urządzoną wszystkich powierzchni nie wykorzystanych pod urządzenia drogowe i urządzenia naziemnej infrastruktury technicznej.”;
 - § 61 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „4. Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych dla terenu 12.KD-D: 1) nakazuje się dostosowanie do potrzeb osób niepełnosprawnych: a) urządzeń przeznaczonych dla ruchu pieszego, takich jak chodniki, pochylnie, schody, b) konstrukcji i lokalizacji obiektów małej architektury; 2) nakazuje się zagospodarowanie zieleni urządzoną wszystkich powierzchni nie wykorzystanych pod urządzenia drogowe i urządzenia naziemnej infrastruktury technicznej.”.

Tymczasem stosownie do dyspozycji art. 37a ustawy o p.z.p. zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, mogą być jedynie przedmiotem regulacji w formie oddzielnej uchwały, będącej aktem prawa miejscowego (vide art. 37a ust. 4 ustawy o p.z.p.), przy czym w uchwale tej zgodnie z dyspozycją art. 37a ust. 3 ustawy o p.z.p., rada gminy może ustalić zakaz sytuowania ogrodzeń oraz tablic reklamowych i urządzeń reklamowych, z wyłączeniem szyldów.

W tym miejscu wskazać należy, iż z dniem 11 września 2015 r. weszła w życie ustawa z 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. poz. 774 z późn. zm.), która zawiera nowe regulacje dotyczące wprowadzania w gminie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, w miejsce obowiązujących dotychczas unormowań zawartych w art. 15 ust. 3 pkt 9 ustawy o p.z.p., a więc ustaleń o charakterze fakultatywnym zawieranych w ramach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Uchylenie art. 15 ust. 3 pkt 9 ustawy o p.z.p., które nastąpiło na mocy art. 7 pkt 3 lit. b ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, oraz dodanie do ustawy o p.z.p. nowych rozwiązań prawnych, stosownie do których o tym, czy zostaną wprowadzone zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, rada gminy decyduje odrębną od planu miejscowego uchwałą.

W przedmiotowej sprawie art. 15 ust. 3 pkt 9 ustawy o p.z.p. nie miał jednak zastosowania, bowiem fakultatywna możliwość formułowania ustaleń dotyczących zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane, możliwa była dla procedur planistycznych rozpoczętych od 21 października 2010 r. do 10 września 2015 r., zaś Rada Miasta Stołecznego Warszawy proces sporządzania planu miejscowego rozpoczęła na podstawie uchwały Nr XLVI/1157/2005 z 3 marca 2005 r.

Należy również wskazać, iż postanowienia uchwały podjętej na podstawie art. 37a ust. 1 ustawy o p.z.p., obowiązują niezależnie od treści uchwały w sprawie planu miejscowego, która też jest aktem prawa miejscowego. Z kolei zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu „Regulacje miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy i przyjętych na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, obowiązują do dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w art. 37a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”. Jednocześnie ustawodawca w art. 12 ust. 3 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wskazał, iż „Do projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu, nieuchwalonych przez radę gminy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.”.

Powyższe oznacza, iż z chwilą wejścia w życie takiej uchwały przestaną obowiązywać regulacje planów miejscowych w tym zakresie. W tym kontekście należy wskazać wyraźnie, że zgodnie z wolą ustawodawcy wyrażoną w ww. przepisie przestają obowiązywać jedynie te ustalenia planistyczne, które zostały sformułowane w oparciu o, niemożliwy do zastosowania w przedmiotowej sprawie, przepis art. 15 ust. 3 pkt 9 ustawy o p.z.p.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 5 ustawy o p.z.p. „2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo: (...) 5) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;”. Konkretyzację przedmiotowego przepisu zawiera § 4 pkt 5 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., w brzmieniu: „Ustala się następujące wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego: (...) 5) ustalenia dotyczące wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych powinny zawierać w szczególności określenie zasad umieszczania w przestrzeni publicznej obiektów małej architektury, nośników reklamowych, tymczasowych

obiektów usługowo-handlowych, urządzeń technicznych i zieleni, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów;”.

Stosowanie do ustaleń § 12 pkt 1 uchwały, w brzmieniu: *„Zasady kształtowania przestrzeni publicznych: 1) ustala się, że przestrzeniami publicznymi są tereny: 1.KD-G, 2.KD-L, 3.KD-L, 13.KD-D, 2.KP-P, 22.KPR, 23.KPR, 24.KP-P, 25.KP-P, 26.KP-P, 30.ZP, 31.ZP;”.*

Powyższe oznacza, że ustalenia dotyczące zasad umieszczania w przestrzeni publicznej nośników reklamowych mogą być formułowane jedynie w odniesieniu do powyższych terenów stanowiących przestrzenie publiczne.

Tym samym brak jest podstaw do formułowania ustaleń dotyczących:

- zasad i warunków sytuowania tablic i urządzeń reklamowych, w odniesieniu do terenów nie stanowiących przestrzeni publicznych, zawartych w: § 7 pkt 1, § 7 pkt 2, § 7 pkt 3 lit. d, § 7 pkt 3 lit. e, § 7 pkt 3 lit. f, § 7 pkt 4 lit. b, § 7 pkt 4 lit. c, § 7 pkt 4 lit. d, § 7 pkt 5, § 7 pkt 6, § 7 pkt 7, § 7 pkt 8, § 7 pkt 9, § 7 pkt 10, § 30 ust. 5 pkt 3 lit. e uchwały;
- zasad realizacji ogrodzeń, zawartych w: § 6, § 40 ust. 6 pkt 2, § 41 ust. 6 pkt 2, § 42 ust. 6 pkt 2, § 43 ust. 6 pkt 2, § 44 ust. 6 pkt 2, § 45 ust. 6 pkt 3, § 46 ust. 6 pkt 1, § 48 ust. 2 pkt 4, § 49 ust. 6 pkt 4 uchwały.

Ustalenia planu w powyższym zakresie wykraczają poza kompetencje określone w art. 15 ustawy o p.z.p., w związku z art. 7 Konstytucji RP.

Nie można także uznać, że możliwość ustaleń planu dotyczących zasad i warunków sytuowania reklam, urządzeń reklamowych i ogrodzeń, wynika z przepisu § 4 pkt 2 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p., odnoszącego się do zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, w brzmieniu: *„Ustala się następujące wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego: (...) 2) ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego powinny zawierać określenie cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ochrony, określenie cech elementów zagospodarowania przestrzennego, które wymagają ukształtowania lub rewaloryzacji, oraz określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów;”*, bowiem ustawodawca, z dniem 11 września 2015 r., uregulował kwestie dotyczące m.in. zasad i warunków sytuowania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń odrębną od planu miejscowego uchwałą, stanowiącą akt prawa miejscowego. Natomiast z rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu m.p.z.p. wynika, że kwestie dotyczące nośników reklamowych oraz dotyczące wymogów kształtowania ładu przestrzennego uregulowano w jego odrębnych przepisach, tj. odpowiednio w § 4 pkt 5 i § 4 pkt 2, co wskazuje, że nie mogą być stosowane zastępczo.

Organ nadzoru wskazuje, że Rada Miasta Stołecznego Warszawy ma świadomość co do nowych regulacji w tym zakresie, co więcej w dniu 17 września 2015 r., a więc już po 6 dniach od wejścia w życie nowelizacji ustawy o p.z.p., podjęła uchwałę Nr XVII/365/2015 w sprawie przygotowania projektu uchwały o zasadach i warunkach sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń.

Organ nadzoru wskazuje również, że zgodnie z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) *„Do projektów aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale I w rozdziałach 1-7 i w dziale II, a do przepisów porządkowych - również w dziale I w rozdziale 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.”*. Zgodnie z:

- § 134 załącznika do rozporządzenia: *„Podstawą wydania uchwały i zarządzenia jest przepis prawny, który: 1) upoważnia dany podmiot do uregulowania określonego zakresu spraw; 2) wyznacza zadania lub kompetencje danego podmiotu.”*;

- § 135 załącznika do rozporządzenia: „*W uchwale i zarządzeniu zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt 1, oraz sprawy należące do zadań lub kompetencji podmiotu, o których mowa w § 134 pkt 2.*”;
- § 137 załącznika do rozporządzenia: „*W uchwale i zarządzeniu nie powtarza się przepisów ustaw oraz przepisów innych aktów normatywnych*”.

Organ nadzoru wskazuje, że w tej sytuacji niezbędne jest stwierdzenie nieważności jedynie § 7 pkt 1 i 2 uchwały, z wyłączeniem terenów oznaczonych symbolami: 1.KD-G, 2.KD-L, 3.KD-L, 13.KD-D, 2.KP-P, 22.KPR, 23.KPR, 24.KP-P, 25.KP-P, 26.KP-P, 30.ZP i 31.ZP, bowiem kolejne jednostki redakcyjne § 7 odwołują się wprost do pkt 2 tegoż paragrafu.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że uregulowania dotyczące ogrodzeń nie mogą tym samym należeć do szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, jak ustalono w: § 20 ust. 6 pkt 2, § 30 ust. 5 pkt 3 lit. e, § 40 ust. 6 pkt 2, § 41 ust. 6 pkt 2, § 42 ust. 6 pkt 2, § 43 ust. 6 pkt 2, § 44 ust. 6 pkt 2, § 45 ust. 6 pkt 3, § 46 ust. 6 pkt 1, § 49 ust. 6 pkt 4 uchwały.

Organ nadzoru stwierdza ponadto, że przy podejmowaniu uchwały doszło do wewnętrznie sprzecznych ustaleń jej części tekstowej, dotyczących:

- terenów stanowiących przestrzeń publiczną;
- lokalizowania ogrodzeń na terenie 31.ZP.

Zgodnie ze zdaniem wprowadzającym § 12 uchwały, zawarte w nim zostały zasady kształtowania przestrzeni publicznych. W § 12 pkt 1 uchwały ustalono, że przestrzeniami publicznymi są tereny: 1.KD-G, 2.KD-L, 3.KD-L, 13.KD-D, 2.KP-P, 22.KPR, 23.KPR, 24.KP-P, 25.KP-P, 26.KP-P, 30.ZP, 31.ZP. Tymczasem z § 12 pkt 2 uchwały wynika, że zawiera on nakazy dotyczące stosowania obiektów małej architektury, nie tylko w przestrzeniach publicznych, ale także w dróg publicznych nie stanowiących tych przestrzeni. Ponadto ze zdań wprowadzających: § 45 ust. 3, § 46 ust. 3, § 53 ust. 4, § 54 ust. 4, § 55 ust. 4, § 56 ust. 4, § 57 ust. 4, § 58 ust. 4, § 59 ust. 4, § 60 ust. 4 i § 61 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „*Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych (...)*” wynika, że tereny: 27.KS-P, 28.KS-P, 4.KD-L (błędnie określony w § 53 ust. 4 uchwały, jako teren 2.KD-L), 5.KD-L, 6.KD-L, 7.KD-L, 8.KD-D, 9.KD-D, 10.KD-D, 11.KD-D, 12.KD-D również zostały zaliczone do przestrzeni publicznych, co nie jest zgodne z ustaleniami § 12 pkt 1 uchwały.

W § 49 ust. 6 pkt 4 uchwały, w ramach szczególnych warunków zagospodarowania oraz ograniczeń w użytkowaniu terenu 31.ZP ustalono, że „*zakazuje się sytuowania ogrodzeń*”. Tymczasem z § 6 pkt 2 uchwały wynika, że „*2) zakazuje się realizacji ogrodzeń w terenach: 2.KP-P, 22.KPR, 23.KPR, 24.KP-P, 25.KP-P, 26.KP-P, 27.KS-P, 28.KS-P;*”. Powyższe oznacza, że zakaz realizacji ogrodzeń nie dotyczy terenu 31.ZP. Co więcej z ustaleń § 6 pkt 3 uchwały wynika, że dla sytuowania ogrodzeń w linii rozgraniczającej od strony terenów publicznych, o których mowa w pkt 1, a więc także dla terenu 31.ZP, zawarto ustalenia w brzmieniu: „*3) dla ogrodzeń realizowanych od strony terenów wymienionych w pkt. 1 ustala się: a) maksymalną wysokość: 1,8 m od poziomu terenu, b) maksymalną wysokość części pełnych: 0,6 m od poziomu terenu, c) minimalny udział prześwitów w częściach ażurowych: - 80% powierzchni na terenach 1.U, 6.U, 30.ZP oraz 31.ZP, - 60% powierzchni na terenach 4.U, 5.MW/U, 8.U, 9.U, 10.U, 11.U, 12.U, 13.MW, 14.MW, - 50% powierzchni na terenach oznaczonych na rysunku planu symbolami: MN, UO, MN/U, - 40% powierzchni na terenie 3.U, d) zakazuje się realizacji ogrodzeń z prefabrykatów betonowych.*”. Powyższe wskazuje na wzajemną sprzeczność § 49 ust. 6 pkt 4 i § 6 uchwały.

W kontekście powyższych naruszeń organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z wymogiem art. 28 ust. 1, istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, oraz istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. W przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia, w sposób istotny zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co oznacza konieczność wyeliminowania części ustaleń uchwały, w zakresie wskazanym w petitum rozstrzygnięcia nadzorczego, z obrotu prawnego.

Istotność naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego należy przy tym kwalifikować, jako bezwzględny wymóg spełnienia dyspozycji art. 15 ustawy o p.z.p. w związku z art. 7 Konstytucji RP w zakresie przestrzegania granic kompetencji do formułowania ustaleń w ramach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Istotność powyższych naruszeń należy również kwalifikować przez pryzmat rozwiązań przestrzennych w nim przyjętych, które byłyby inne gdyby do powyższych naruszeń nie doszło.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok WSA w Szczecinie z 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt. II SA/Sz 1174/05, LEX nr 296073). Ustalenia, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu, nadzorczym mają istotny wpływ na przyjęte rozwiązania przestrzenne.

Wziąwszy powyższe pod uwagę organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr LVIII/1508/2017 Rady Miasta Stołecznego Warszawy z 30 listopada 2017 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ul. św. Wincentego*, w zakresie ustaleń, o których mowa w *petitum* niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Miastu, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWÓDZA MAZOWIECKI

Zdzisław Sipiera